

כשלוך ב"ז אחוים

יום אחר שניא המדינה שיגר זר פרחים מתנות הלאביבית להלויתו של המלך ג'ורג' השני (ראה במדינה) הוזמן באר תה חנות זר פרחים שני מטעם הנשיא. הפעם היה המען קרוב יותר: שגרירות ארצות הברית בישראל, אליה נשלח זר שושנים אדומות לקבלת פניה של אינור רוזבלט, אלמנתו של נשיא ארצות-הברית לשעבר וחברת משלחת ארצה לאוים.

רופא האישי של הגברת רוזבלט, ד"ר יוד גורביץ גבה הקומה והמאמץ, שהיה יום פעם תושב ישראל ורופא בית-החולים הדסה, ירושלים, שיבח את מצב בריאותה של אלמנת הנשיא בת ה-67, הסביר שאינה זקוקה למונות מיוחדים. אמר שיג משדר הבריאות, יהיה בין מקבלי פניה של הגברת רוזבלט: דוקטור, אין לך מה לחשוש, ה' גברת רוזבלט לא תסבול מן הצנע.

מברק בלתי צפוי הטיל מבוכה במשרד האמפרטוריו יובל כאשר דני קיי, הנמצא בלונדון, הודיע על בואו לישראל למשך שבועיים. סיבת המבוכה: דני קיי שרצה לב לות את השבועיים הראשונים של אבל המלך האנגלי בישראל לא היה יכול להופיע בה מחוסר אולם ליובל. הנגן לארי אדלר (ראה למען) הרקדנית פרל פרימוס והזמר מריו בריני תפסו את כל התאריכים וה' אולמות.

כאשר קיי לא השיב על מברק הדחייה של יובל, הונח כשי יבוא ללוד במוסל בהם צריך להגיע בשלש לפנות בוקר, אולם כיה קומו הופיעה נערה אמריקאית בת 14, קרוז פרנצס אסנין, צירת הנוער האמריקאי לישראל שזכתה להיות נציגה מתוך 1000 מועמדים שכתבו חיבור על הנושא "מתנת יום ההולדת". מטרתה של קרוז היא לחלק בשם שולחיה, ילדי ארצות-הברית, מתנות יום הולדת לילדי העולים הנזקקים על מנת לפתח בכך יחסי אחווה בינלאומיים בין בני הנוער.

ד"ר חוזה גראסיה גרנדרוס, מי ש' היה חבר ועדת החקירה לעניני ארץ-ישראל מעם ארצו (אונסקופ) הגיע לבקר את מטה ארצו, על מנת לבקר בה אחר שלא היה בה ארבע וחצי שנים, מיום שהמליץ ד"ר גרנדרוס מדינה יהודית לבני ארצו. אולם על הקמת מדינה פנאי לביקור אחר שנכשל בבחירות לנשיאות גואטמלה בהן זכה בת משה אחוז של הקולות בלבד. אחת הסיסי מות נגדו, ילידת המיעוט הערבי בגואטמלה היתה: "גרנדרוס הוא משיח היהודים". אולם מי שהיה שגריר גואטמלה בהאשינגטון וב' אולם כבר מצא לו תעסוקה: כתיבת ספר זכרונותיו בה הגיע כבר לשנת חייו ה-20 וכי חיבת תולדות מולדתו.

הנסיך עלי ריזא פחלווי, מיגור הצ' בא האיירני ואחי שאח איראן, לוה על ידי שלישי מסעור מוכסני והקולונל הנרי דאן, הנספח הצבאי הבריטי בהסדרן בדרכו להלוית המלך הבריטי. אמר הנסיך האירני בשדה התעופה לוד, בו חיכה, כתחנת מע' בר למטוס היוצא ללונדון: "אני מכיר את ישראל יפה, עוד משנת 1945 כאשר ליוחתי

את אמי לקהיר. אחר מה שראיתי דרך המ' טוס אני חושב כי התקדמתם במידה עצומה, בתים ויישובים חדשים צצו אצלכם כמו פטריות אחר הגשם!" אולם הנסיך בן ה-30, שהוא אחד משבעת אחי השאח, לא רצה לה' ביע כל דעה פוליטית, הסביר לחיובו מבין הדבר של שלישו השומע פרסית בלבד: "באם יש שאלות פוליטיות, אני מוכן להע' בירן לד"ר מוחמד מוסאדק, ראש ממי' שלתנו, הוא מקבל משכורת עבור כך והוא יודע הרבה יותר ממני!"

כאשר אמן מפוחית-הפה לארי אדלר, ביקר עם אשתו ובגרו פיטר בכנסת, סיפר על פגישה בינו לשגריר הלבנון בשדירה. כאשר השגריר הלבנוני התלהב מיכולתו של אדלר על מפוחית-הפה ועמד להזמין לארצו הסביר לו אדלר כי הוא יהודי. הגיב השגריר: "זה יהיה קשה להזמין!"

אמר שר המשטרה בכור שימריית ב' מוסר את המשרה לתנהגות התיירים הי' ישראלים בחוף-לארץ, המשחיתים את פני המדינה באזני יהודי הגולה: האויבים הג' דולים ביותר של היהודים הם היהודים. אני חושב שהגויים למדו את האנטישמיות מ' אתנו.

שכנו למצעד ההלוויה של המלך הבריטי של משה שרת, שר החוץ של ישראל היה אריאד חומסקי, ציר סוריה בלונדון. למ' רות הצעידה המשותפת משך חמש שעות לא מצאו מדינאי המרחב לשון משותפת, לא

פרץ ברנשטיין וד"ר פנחס רוזן (בכנסת) "אין לי מה לומר..."

נמצאה תשובה מתאימה. אמר פריץ נפת' ל', כאשר נשאל מדוע מסר ראש הממשלה את ההודעה הכלכלית: "מפני שזה ראש הממשלה!"

בצאת פריץ ברנשטיין, מנהיג הציונים הכלליים מאולם ישיבות הכנסת, אחר נאומו של ראש הממשלה ניגש אליו מנהיג הפרוג' רסיבים ומי שהיה שר המשפטים, ד"ר פנ' חס רוזן, ניסה להעמיד פנים רציניים, אמר במבטאו היק: "אני עתונאי אמריקאי, מה דעת אדוני על הודעת ראש הממשלה?" ענה ברנשטיין, במיטב הסגנון של תשובה לא ענה נא סקרן: "אין לי מה לומר, אין לי מה לומר."

תשלום ב"ז מיליון

מלכת היופי של ישראל, מיכל הראה, שילצה לסירור במדינה יחד עם מלכת היופי של יהדות בריטניה, פטריציה שאו, זכ' תה לקבלות פנים נלהבות מתריסר ראשי עיר שידעו לקשר את יופיין של המלכות ליופי' יין של עריהם, אך לא יכלו לתחר בפעוטה מזכרון-יעקב שהסתערה על מכונית המלכות וקראה: "מיכל מותק!"

שליש מוכסני, נסיך עדי פחלווי, קלוזני דאן (מזוד) "...פנה לראש הממשלה..."

לשר החקלאות הפיתוח, לוי אשכול, לא עמדו זכויותיהם של החברים הדתיים לקר' אליציה הממשלתית וכאשר עבר במכוניתו את העיר בניברק ביום השבת נרגמה המ' כונית בעבר בניברק, אמר ריגום אחד, כאשר לא פגע במכונית השר: עמדה לו זכותו של אשכול, שהוא שר בישראל.

אשת שר המסחר והתעשיה, גולדה יו' פה, קיבלה טקריפים מידיורים בארצות-הב' רית, לא רצתה להשתמש בהם להפרת משטר הצנע בביתה מסרה אותם למשפחות העולים העיראקיים ששני בניהן הועלו לגרדום בבג' דוד, מוסר הטקריפים ארצות-הברית (שתים מסוג דודג, אחת אולדסמוביל). המכונית הי' רביעית היא תוצרת סובייטית (צ'יס) ששימור' שה יוחד לקבלות פנים לנציגי ברית-המוע' צות ברומניה.

ידיעות אחרונות סיפר כי כאשר ברום מזק-דניאל, המפקח על ההענקה האמריק' אית בישראל, ביקש ארוחה במלון חיפאי מפואר, שאלו המלצר: "האם אדוני משלם במטבע חוץ?" ותשובת אשתו היתה: "ועוד איך — 65 מיליון דולאר (של ההענקה האמריקאית)!" אך עתון הערב המתחרה, מערוב, סבר אחרת, העביר את מקום המעשה למלון המלך דוד, ירושלים, שינה את שאלת המלצר ל"האם אדוני משלם בדולארים?" ואת תשובת מקדניאל עצמו ל"בדואי שאני משי' לם בדולארים, 65 מיליון דולר!"

המהנדס מאיר רובין, סגן ראש עיריית ירושלים מטעם סיעת חירות קיבל על עצמו תפקיד חדש: בינוי אגפו הדרומי של מלון התפקיד דודו שהנרס בהתקפת הארגון-הצבאי הלאומי, אבי תנועת החרות.

אהר שהלל קוק, איש אצ"ל, חבר הכנ' כת הראשונה ופרש סיעת חירות, לא הצליח להקים תנועה אטייקומניסטית יהודית ב' ארצות-הברית פנה כדוגמת חברו קסיעה ב' כנסת הראשונה, יעקב מרידור, לעסקי העשייה. אולם שלא כדוגמת מרידור לא החל מתעניין בייצור מוונות (בשר), פנה להקמת בית-החרושת לעטים נובעים.

ראש עיריית תל-אביב, ישראל ריקה, ניתח את הצעת התקציב לשנת ה-1956/1957, גילה כי שפרה של פונת הסינים יון גבות יותר מאשר זה של עובדי המנהלה בגלל שהם בעלי משפחות המטופלות ביל' דים. מה שראש העיר שחך להוסיף הוא כי מספר הילדים הרב במשפחות העובדים אינו קשור למקצועם, אלא מנוהג ריבוי הילדים בקרב עדות המזרח עליהן משתייכים רוב העובדים.

כאשר חברות האלחוט האמריקאיות נסינו בשיטות קשר חדישות ביותר, השיגו שיא מיוחד במינו לספר רבי-שיאים: הם העבירו את כל תוכנו של חוף עם הרוח, ספרה המר' עץ במיליונים ויוצר הסרט הכביר של מר' גרט מיטשל, משך שתי דקות, מסאך פרנציסקו שבחופן המערבי של ארצות-הב' רית לניו-יורק שבחופן המזרחי.

ימים מספר לאחר טיורוסלם פוסט גילה כי תמונתה של רננה בן-גוריון לא פורר' סמה מתפרסם בעתונות הישראלית, למרות ש' היה מפורסם עתה, בעת ביקורה בארצות-הברית, ברוב עתוני אמריקה, נאלץ העתון להחזיר בו, להסביר כי תמונת בת בי, גי' הופיעה בהזדמנות אחת בעתון ישראלי אחד. העתון: גיורוסלם פוסט. ההזדמנות: טכס חלוקת תעודות מוסכמי האוניברסיטה העב' רית, בו זכתה רננה בן-גוריון בתואר מוסמכת למדעי הטבע.

לשאלתם של כתבי הכנסת מדוע לא הק' ריא שר האוצר, אליעזר קפלן, את שר התיאום הכלכלי, פריץ נפתלי, את ההר' דעה על מדיניותה הכלכלית החדשה של יש' ראל והשאיר תפקיד זה לדוד בן-גוריון

נגן לארי אדלר, אשתו ובנו (בכנסת) "...הוא מקבל משכורת בשביל זה..."